

TRETA GLAVA

Prof. Fonev odtrypna rykata si i se zasmja neopredeljeno. Obyrnah se da vidja dali njakoj ne e zabeljazal. Kato che li ne. Tyrzhestvoto beshe dostignali fazata, kogato vseki govori na visok glas, no nikoj nikogo ne slusha. D-r Vezhdov beshe napusnal masata, bez da razbera koga. Profesoryt mi nalja koncentrat, nalja i na sebe si i kaza sys zakachlivi plamycheta v ochite:

– SHTe se chuknem li?

– Razbira se. Za zdraveto na jubilara!

– Za jubilara, razbira se! And to your health, too!

– A, ama te ne kazvat li “Cheers!” kato se chukat?

– I tova kazvat, i drugo, i treto. Vsyshtnost, vsichki hora kazvat edno i syshto, kato se chukat, Ani, s malki razliki v temperamenta.

Dali ot alkohola, ne znam, no tova mi se vidja adski ostroumno i prihnah v lud smjah, ta chak se zadavih. Toj me potupa po gyrba i kato se vzrja zagrizheno v nasylenite mi ochi, kaza syvsem seriozno:

– Vnimavaj da ne se nalozhi da ti davame pyrva pomosht, che sme zabravili ambuto v otdelenieto.

Az, oshte neopravila se ot pyrvija izblik, bez malko pak da se zadavja. Izobshto beshe mi mnogo smeshno onazi vecher i se chuvstvah strashno priyatno, zadeto sym obekt na vnimanie ot strana na naj-vidnite kavaleri. No – mnogo hubavo ne e hubavo, kaktto kazvat horata. Kato si izpihme pitieto, pone az – moeto, kolko pi profesoryt ne si spomnjam, toj mi predlozhi da se porazhodim do ezeroto. Prieh s udovolstvie, zashtoto iskah malko da “pocapam vyv vodata” – po sobstvenite mi detinski dumi, koito i dosega si spomnjam sys sram. Trygnahme edin do drug i shtom izljazohme ot dvora na vilata, izvednyzh stana mnogo tymno i tiho. CHUvashe se krjakane na zhabi nablizo i poglednah natam, no beshe naistina neprogleden mrak; trjabva da e bilo novolunie, zashtoto ne si spomnjam da imashe lunna pyteka. No ot tozi moment natatyk spomenite mi malko se gubjat, da si priznaja, zatova ottuk natatyk shte razkazvam, vse edno che ne sym bila az. Pyk i mozhe da si izmisljam, otkyde da ste sigurni, che e vjarno? Dvamata mylchalivo gazeha pjasyka, profesoryt ja beshe pregyrnal prez ramo. Izvednyzh v mraka tja useti prisystvieto na druga dvojka. Potreperi, a profesoryt kaza:

– Ne boj se! – i ja pregyrna oshte po-zdravo, kato podvikna kym drugite veselo.

Okaza se, che sa d-r Vezhdov i starshata sestra na kurortnija centyr, kydeto toj raboteshe kato zavezhdasht. CHetirimata se sybraha na brega na ezeroto i postojaha – kompanjonkite, mylchalivi, zashtoto pochti ne se poznavaha, a dvamata bojni drugari – v razgovor na tjahna si njakakva tema. Posle se razdeliha otново na dvojki i kogato Ani i profesoryt ostanaha nasame, toj se obyрна kym nejа i ja celuna mnogo nezһno po ushnata mida, а tja se izvyrnah rjazko i go hapna po dvojnata gushа. Predi godini ushite na Ani bjaha mnogo chuvstvitelna erogenna zona i tja vinagi skachashe i hapeshе igrivo, shtom ja dokosneha nezһno do tjah. Pak se sborichkaha, toj se razvika:

– Po-poleka, po-poleka! – no tja useshtashe, che mu haesva i kolkoto poveche uzһ ja vyzpira, tolkova poveche ja nasyrchava. Po edno vreme si razkopcha pantalona, hvana rykata j i ja pyhna vytre. I togava tja go napipa. Beshe silno vyzbuden, s mnogo nezһna kozha i syvyrsheno prav, bez nikakvi izkrivjavanija ili neravnosti – kato izkustven. Stori j se neverojatno za myzh na shejset. Polaskana ot misylta, che zaslugata za tova istinsko chudo e samo nejna i nichija druga, tja mu predlozhi da se skrijat njakyde, bez sama da syznava kakvo vsyshtnost iska. Toj obache izleze po-razumen i kaza:

– Ne segа, i ne tuk, molja te, Ani.

– A kyde? I koga? – promylvi tja i se razpyshka ot strastno po-strastno.

– SHTe ti kazha. Ela segа tuk, daj da se vyrnem.

Izvednyzh tja se pochuvstva njakak zle i poiska vednaga da si trygne, da se pribere po-skoro v kyshti, ako shte i pesha da vyrvi. Uskori krachka, а toj zasitni sled nejа, kato se mycheshe njakak da ja uspokoi. Tja ne shteshe i da chue obache. Vyrna se pod asmata, vze si chantichkata i s pijanska smelost se otpravi po tymnata tjasna pyteka, po kojato beshe doshla predi njakolko chasa. Njakoi ot po-starite kolezhki mozhe bi si spomnjat kak izvednyzh se pojavi otnjakyde i im kaza:

– Az si trygvam. Trygvam si! – i se nalozhi da ja vyrnat ot nasred pyt s upreci:

– Kyde, be chovek? Spri se malko! Kak shte si stignesh pesha do vas?

No tja, makar da zalitashe i da se prepyvashe, uporito vyrveshe nagore po pytekata. Nastignaha ja i sys silа ja vyrnaha. Profesoryt vse pak uspjа da poeme neshtata v svoi ryce i se pogrizhi da j namerjat mjasto v kolata, s kojato toj samijat beshe doshyl (tja pristigna s avtobusa za Vilnata zona). Po pytja na vryshtane Ani zaspa i v prosynica chivashe kak syrceto j

bumka mnogo silno i chesto preskacha v gyrdite j. Sybudiha ja v nachaloto na grada, za da im kazhe kyde tochno da ja zakarat i ja svaliha pred vhoda na bloka. Koj drug beshe v kolata i dali im pozhela leka nosht – tja vyobshte ne si spomni. Izmykna se krivo-ljavo i ha nasam, ha natam, uspjia da si vlezhe vkyshti. Myzhyt i decata j spjaha. Vnimatelno si izdyrpa ediniya matak, zanese go v kuhnjata na zemjata i si legna taka, kakto si beshe – s drehite i bez da se kype. V tishinata syrreto j kynteshe i blyskashe, sjakash vytre v neja, dylboko v gyrdite j, dyneshe tezhka mashinostroitelna presa.

Na sutrinta stanah rano, privedoh se, kakto se kazva, v prilichen vid i njakyde sled zakuska – sram, ne sram – vzeh da razkazvam na myzha si za vecherta na vilata, bez da krija koe kak se sluchi, a toj me slushashe vnimatelno. Nie si imame pravilo da ne se lyzhem i kojto si misli, che tova e glupavo ili che taka se razvalja semejstvo, da izkara pone dvajset i pet godini brak – tolkova imame nie dosega – i togava da dojde pri men da mi kazhe, che bil e po-shtastliv, kato e zhivjal v lyzha s polovinkata si. Na rabota chesto si govorehme na takiva i drugi podobni temi i si spodeljahme erotichnite fantazii. Njakoi ot nas si mechtaeha za tajni sreshti s mlad pop, obut v dynki pod rasoto, drugi priznavaha, che sa synuvali ljubovna scena ne s myzh, a s zhena, a edna ot nas taka beznadezhno kopneeshe za romantichna ljubovna vryzka s mlad, silen myzhaga (nejnijat e pensioner veche ot njakolko godini), che poglyshtrashe zhadno roman sled roman ot onezi s muskulestite tymnokozhi myzhe, stisnali v pregrydkite si ili strastno nadveseni nad krehki belokozhi zhenski syzdanija, koito primirat v ochakvane da se pokorjat na myzhkata volja, stiga samo myzhyt da im shepne “Obicham te!” i taka natatyk. Myzhyt mi, znachi, me izslusha vnimatelno i posle me pogledna tyzhno, da, tochno taka – tyzhno me pogledna i na men mi stana uzhasno neudobno. Da beshe me nahokal, da beshe me “natiril”, kakto se kazva, toest izgonil ot kyshti, da beshe mi kazal pone “opichaj si akyla”, no ne, toj samo me pogledna tyzhno. Ne poznavam drug myzh kato nego. Ot vsichki istorii, koito znam za myzhete na moite kolezhki, sym ostanala s vpechatlenieto, che v sluchaj kato tozi, kojto toku-shto razkazah, tehnite shtjaha da me izritat prez vratata ili da me spukat ot boj, a i az mozhe bi njamashe da posmeja da si priznaja pred takiva, che sbyrkah. No koj ne greshi? Mojat syprug vssyhtnost ne e nikak krotky po nrav i prez dylgija ni semeen zhivot mnogo pyti e izlival gneva si po kakvi li ne povodi – naj-chesto drebni, pri tova taka silno, che i komshiite sa go chuvali (tova vssyhtnost e neizbezhno v panelen blok), no kogato e stavalo neshto seriozno ili sym sreshtala njakakva trudnost v zhivota, vinagi me e podkrepjal i s myzhko ramo, i s tochen syvet v naj-podhodjashtoto vreme. Toj e filolog po obrazovanie, prevodach po profesija,

i inteligent po dusha i nasledstvo. Gordee se s predcite si, no ne paradira s tova. I tolkova mrazi licemerieto, che dori dumite “syprug i sypruga” mu izglezhdat naduti i kancelarski. Kazva: “Ti si moja zhena, az sym ti myzh. Stiga s tija syprug i sypruga, kato v partijni tezisi po vyprosite na socialisticheskoto semejstvoto ot baj Toshovo vreme.” Taka beshe naistina njakoga – imashe knigi za socialisticheskija moral, socialisticheskoto semejstvo, mnogostranno razvitata lichnost na komunizma i tem podobni izmishljotini i za vsichko tova se govoreshe i pisheshe uz mnogo seriozno s izpolzване samo na strogo knizhovni dumi i slozhen, psevdonauchen stil – chisto praznodumie na samodovolni tezhkari. Nakratko, myzhyt mi me posyvetva da izbjagvam kompanijata na profesora i na vsjakakvi shefove izobshoto, zashtoto takiva hora misljat samo za sebe si, te sa karieristi, a karieristyt izpolzva, vyzpolzva se, typche i pljuje, samo i samo da stigne do vyrha ili da se zadyrzhil po-dylgo vreme na nego.

– I ne se opitvaj da mi razpravjash – kaza oshte toj, – che pak si se vlyubila. Tozi dyrtak zloupotrebjava sys sluzhebnoto si polozhenie, ne ti li e jasno?

– Ne, ne beshe tochno taka. Toj beshe mnogo galanten. Az napravo se izlozhil pred nego.

– Dobre de, spokojno, mozhe da se sluchi na vseki. I vse pak, kakvo mislish da pravish sega?

– Ami, na pyrvo vreme shte go izbjagvam, i bez tova njamam rabota s nego. Po-natatyk, zavisi ...

– SHTo ne se mahneshe ottam po-dobre? Njakoj mozhe i da vi e zabeljazal. Pazi se ot kljuki!

– Ne znam. Hubava mi e rabotata. Kyde da hodja? Nali pomnish kakvo beshe pyk v kardiologija? Ami predi tova v nervno?

– I az ne znam, togava. Pravi, kakvoto si znaesh, no naj-dobre e da ne se nabivash v ochite na horata, a ti malko ne si znaesh mjarkata.

– Hajde sega, ne sym si znaela mjarkata. O, dobre togava, mnogo hubavo. Znaesh li k’vo shte napravja?

– K’vo?

– Njama da hodja poveche na sluzhebni tyrzhestva.

– Ne dumaj! Ti li njama da hodish, ti! Napravo me ubi! Takava zhertva!

– Njama pyk, njama da stypja, shte vidish! SHTom njamam mjarka, kazvash, dobre, njama, shte vidish, che nikoga njama da ida!

– E, ti maj mnogo nadylboko go vze. Hodi si, no prosto vnimavaj koj sjada do tebe i kakvo ti dava da piesh.

Ottogava minaha poveche ot deset godini. Ne sym stypila na nito edno sluzhebno tyrzhestvo s edno-edinstveno izkljuchenie, kogato otidoh prosto da vidja dali veche sym si nauchila mjarkata. Beshe v edin restoran na tiha ulichka v centyra na grada. Nabljudavah profesora – zasmjan, zhiznen i energichen kakto vinagi. Vdigashe tostove, obikaljashe masite i ryseshe razni shegi. Az si sedjah krotko i razgovarjah s edna kolezhka, kojato mnogo postrada v chastnata klinika na prof. Golemanov – oshte edin ot mnogoto prijateli na nashija profesor. Neshito se beshe prechupilo v men. Bujnijat mi njakoga temperament se beshe predal na bezlichieto, sjakash bez vidima syprotiva. Stomahyt mi beshe svit, tjaloto mi – skovano, nito mi se jadeshe, nito pieshe, i nito vednyzh ne stanah da igraja, taka che ne mi beshe trudno da spazvam prilichie. Nali vi kazah, che vremeto ne proshtava? Nikoj veche ne mi obryshtashe vnimanie. Gledah kak poznati lica se izprobvat v novi roli i kak novi lica si razhishtavat talanta na starata scena. I kak profesoryt se vteljava pred edna nova kolezhka, kyde-kyde po-mlada i po-krasiva ot men. Kogato zasvirih chalga, dansingyt se zadrysti ot meraklii da vrytnat nasamnatam zadnik i az ostanah sama na masata. Ne che tolkova mrazeh samata chalga, prosto ne znaeh da igraja kjuček. Trygnah si rano – potisnata, otvratenata i po-umorena, otkolkoto bjah na idvane.

Togava i fizicheski bjah ot slabnala mnogo, zashtoto raboteh ot sutrin do vecher v svobodnite ot dezhurstva dni – prepodavah uroci po anglijski na nevyzmozhno niski cenii. Zatova pyk imah mnogo uchenici. Tochno kato lafyt za chastnata firma: “Zapochvame rano, naistina, zatova pyk svyrshvame kysno!” Podbivah cenite s opravdaniето, che ne sym filolog. Njamah dori anglijska gimnazija, de fakto. Obiknoveno sled vtoroto ili tretoto zanjatie razkrivah na uchenicite si, che sym medicinska sestra i te go priemaha spokojno. Mnogo ot tjah zaminaha za chuzhbina – zavinagi. Mezhduvremenno onzi veseljak i pevec ot vilata na starija shef stana zavezhdasht otdelenie i nrayt mu postepenno se izmeni do neuznavаемost. Prevyrna se v nerven, visokomeren i sprihav shef. Vednyzh me sprja v koridora i ehidno popita:

– Bojanova, ti da ne si ot njakoj sekta, che ne idvash na sluzhebni sybiranija?

Otgovorih mu s shegovit vypros:

– E, nali vse njakoj trjabva da raboti, dokato drugite sa na sybirane, d-r Fonev?

– Vnimavaj, Bojanova, mnogo sekty se navydiha...

Da, bjaha se navydili mnogo sekty, zashtoto vremenata stavaha vse po-tezhki i horata tyrseha njakakva, lyzhovna makar, uteha. Levyt se

obezenjavashe s vseki izminat den. V nachaloto na '97 zaplatata mi beshe tochno 15 000 stari leva, a edin dolar struvashe 3 000. Tova praveshe pet dolara za cjal mesec na pylno rabotno vreme. Posle imashe razmirici v Sofija. Slavi Trifonov pusna kaseta s vyzrozhdenski pesni v syvremeneni aranzhiment i deputatite propjaha "Kyde si, vjarna ti ljubov narodna?", dokato chakaha da gi izvedat s policejski kordon ot sgradata na Narodnoto sybranie, obgradena ot gnevni tylpi. Po radioto chesto puskaha "Stani, stani, junak balkanski, ot syn dylbok se sybudi!", a na mene mi ideshe da legna i tri dni da ne stana, zashtoto vechno ne si dospivah.